

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

SHOPPING QUEEN

Η **Isla Fisher** διδάσκει shopping και σεξάπιλ, καθώς κατακτά πρώτα το Μανχάταν και μετά τον πλανήτη, με τη βοήθεια της πιστωτικής της και της Patricia Field. Απολαύστε την σε avant-première. Από την **Αναστασία Καμβύση** Φωτ.: **Jean Norman Roy**

«Λατρεύω την τσάντα σου, πού τη βρήκες;» είναι η πρώτη φράση που ξεστομίζει η Isla Fisher, σχολιάζοντας την τυχερή μου τσάντα, μία roz O'illly μπόμποςκα με αναρίθμητες κατακτήσεις στη Νέα Υόρκη. Πριν προλάβω να ξεστομίσω λεπτομέρειες, στο άκουσμα της λέξης Αθήνα, η Isla έχει ήδη αφήσει εμβρόντητες τις δημοσιογράφους από τη Βενεζουέλα, την Αυστρία, τη Γαλλία, την Αυστραλία και το Ισραήλ, ξεστομίζοντας με ενθουσιασμό και πολύ καλή προφορά: «ευχαριστώ, παρακαλώ, καλημέρα, καλησπέρα». Ήδη η Ελλάδα έχει κερδίσει τις εντυπώσεις στον δωδέκατο όροφο του Ritz Carlton, πάνω από το χιονισμένο Central Park, στη σουίτα που φιλοξενεί τις συνεντεύξεις με τους συντελεστές της ρομαντικής κωμωδίας *Ψωνίζω, άρα Υπάρχω*, βασισμένης στο ομότιπλο βιβλίο της Σόφι Κινσέλα (κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις **Πατάκη**). Η Πατρίσια Φιλντ έχει μόλις φύγει από το δωμάτιο, αφήνοντάς με να εξηγήσω στις υπόλοιπες ποια είναι η Άννα Βίσιπ, το video clip της οποίας ετοιμάζεται να επιμεληθεί η Φιλντ, και ποια ακριβώς είναι η θέα από το roof gar-

den της Μεγάλης Βρετανίας, όπου της αρέσει να απολαμβάνει το ποτό της και να εμπνέεται βλέποντας την Ακρόπολη. Και τώρα η Isla Fisher κάθεται χαμογελαστή απέναντί μου και μου μιλάει ελληνικά. Δεν ξαφνιάζομαι, αφού διάβαζα τον προηγούμενο μήνα στο *Allure* ότι η μητέρα της ζει με τα αδέρφια της στην Αθήνα, όπου διευθύνουν μία τουριστική επιχείρηση. **Isla Fisher:** Λατρεύω την Ελλάδα και τα νησιά της... Βέβαια, ξέρω ότι αυτές τις μέρες είχατε προβλήματα με τους αγρότες, αλλά τελικό όνειρο οι δρόμοι, έτσι δεν είναι; Έχω περάσει πολύ καιρό στην Ελλάδα, μ' αρέσει το ελληνικό ταμπεραμέντο και συνεχίζω να την επισκέπτομαι συχνά, τρεις-τέσσερις φορές τον χρόνο. **Glamour:** Άραγε θα συνεχίσετε να έρχεστε και τώρα που θα γίνετε σούπερ σταρ μετά την επιτυχία του *Ψωνίζω άρα Υπάρχω*; **I.F.:** Πάντα θα αγαπώ την Ελλάδα και τους Έλληνες και, ναι, θα συνεχίσω να έρχομαι συχνά.

G.: Το *Ψωνίζω άρα Υπάρχω* είναι η πρώτη ταινία στην οποία έχετε τον πρωταγωνιστικό ρόλο (σ.σ. ο αγγλικός τίτλος της ταινίας είναι *Confessions of a Shop-*

aholic και η Isla είναι η shopaholic του τίτλου). Αυτό σας κάνει να αισθάνεστε μεγαλύτερη αγωνία για την επιτυχία της ταινίας;

I.F.: Αισθάνθηκα ένα παραπάνω βάρος όταν υπέγραψα για την ταινία, όχι απλώς επειδή ήμουν πρωταγωνίστρια, αλλά γιατί είχα μια τρομερή ομάδα ηθοποιών σε δεύτερους ρόλους (σ.σ. ανάμεσά τους η Τζόνσον Κιούζακ και ο Τζον Γκούντμαν, που παίζουν τους γονείς της και η Κριστίν Σκοτ Τόμας), ενώ εγώ η ίδια έπρεπε να υποδυθώ έναν τόσο αγαπημένο στο αναγνωστικό κοινό χαρακτήρα, όπως η Ρεμπέκα Μπλούμγουιντ. Αυτή ήταν μεγάλη ευθύνη, ειδικά αφού στο βιβλίο είναι Βρετανίδα, αλλά η κινηματογραφική εκδοχή τη θέλει Αμερικανίδα. Ευτυχώς, η Σόφι Κινσέλα ήταν συνεχώς παρούσα στο σετ και με βοήθησε πολύ να αισθανθώ καλά για τον τρόπο με τον οποίο ζωντάνεψα τη Ρεμπέκα, έναν χαρακτήρα που είχα αγαπήσει ιδιαίτερα στα βιβλία της. Θυμάμαι ότι είχα αισθανθεί πολύ κοντά σε αυτήν την ηρωίδα, αλλά ούτε στα πιο τρελά μου όνειρα δεν είχα φανταστεί ότι θα μπορούσα μια μέρα να την υποδυθώ στο σινεμά. ▶

Επιμέλεια: Paul Cavaco. Χτένια: Daniela. Μακιγιάζ: Gucci Westman. Μονκιούρ: Ashlie Johnson. Μπρίντζ από κομμάτι και σκουλαρίκια: Louisa Vulliamy. Μπρίντζ: Melia Mills.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

G.: Ο παραγωγός της ταινίας Τζέρι Μπρουκκάμερ (*Flashdance, Οι Πειρατές της Καραϊβικής*) σας χαρακτήρισε τη νέα Λουσιλ Μπολ...

I.F.: Είναι τρομερό κομπλιμέντο και με κάνει να αισθάνομαι πολύ περήφανη. Μεγάλωσα παρακολουθώντας το σόου της Λουσιλ Μπολ, *I Love Lucy*...

G.: Έχετε κοινές καταστροφικές συνήθειες με την ηρωίδα σας;

I.F.: Δεν θα το έλεγα. Είμαι φρικίτη στα ψώνια, σπάνια ανησυχώ για το τι θα φορέσω, ενώ έχω ταλέντο στο να αγοράζω άχρηστα πράγματα, πράγματα που δεν θα χρησιμοποιήσω ποτέ.

τον συμπρωταγωνιστή σας, Χιου Ντόνσι. Επιδίδεστε σε ένα ρεσιτάλ σωματικής κωμωδίας. Πώς γίνεται τόσο στρόμπη με το τσαλάκωμα της εικόνας σας;

I.F.: Συχνά με ρωτούν για το πώς καταφέρνω να πάρω έναν κωμικό ρόλο και απαντώ ότι απλά δέχομαι όταν μου τον προτείνουν. Σκεφτόμουν αυτή τη σκηνή πολύ καιρό πριν να τη γυρίσουμε και αναρωτιόμουν τι θα έκανε μια κοπέλα που θέλει να ξελογιάσει κάποιον, να τον σαγηνεύσει με τον χορό της... Τι θα γίνονταν λοιπόν αν δοκίμαζε όλες αυτές τις σέξι κινήσεις, δηλαδή αυτές που νόμιζε ότι ήταν σέξι, αφού στην πραγματικότητα

ντια ντελ'άρτε, τους μπουκφόρους... Αλλά η αλήθεια είναι ότι ούτως ή άλλως λατρεύω οτιδήποτε γαλλικό, τη γαλλική κουλτούρα, τη γλώσσα, την τέχνη, το τυρί, το φαγητό, τα γαλλικά αυτοκίνητα.

G.: Οι Γάλλοι φημίζονται και για τη μόδα τους. Στο *Ψωνίζω, άρα Υπάρχω*, ενδυματολόγος σας ήταν η σπουδαιότερη στιλίστρια της εποχής μας, μια Νεοϋορκέζα ελληνικής καταγωγής, η υποψήφια για Όσκαρ για το *The Devil Wears Prada*, Πατρίσια Φιλντ.

O τρόπος που σας έντυσε στην ταινία επηρέασε την γκαρνταρόμπα σας;

I.F.: Η Πατρίσια Φιλντ είναι ένας άνθρωπος που σε εμπνέει να δοκιμάσεις καινούργια πράγματα. Μετά το τέλος των γυρισμάτων, άρχισα να φοράω έντονα χρώματα και χαριτωμένες ζώνες, άρχισα να συνδυάζω κομμάτια και σιλ, αλλά μετά από ένα μήνα η αυτοπεποίθησή μου ξεφούσκωσε και γύρισα πίσω στη στολή μου: τζην και T-shirt...

G.: Πόσο άλλαξε η ζωή σας από τότε που αποκτήσατε την κόρη σας με τον Σάσα Μπόρον Κοέν;

I.F.: Η μητρότητα είναι ένα από τα ωραιότερα πράγματα που μπορούν να συμβούν σε μια γυναίκα. Αλλάζει τη ζωή σου με έναν θαυμαστό τρόπο. Από τότε που απέκτησα την κόρη μου είμαι πανευτυχής. Βλέπεται, ήθελα να γίνω μητέρα από τα δεκάξι μου, ήμουν ο φόβος και ο τρόμος της δικής μου μητέρας. Φαντάζεστε πόσο ανακουφίστηκε που δεν τα κατάφερα τότε...

G.: Λένε –και συμφωνώ απόλυτα– ότι στις γυναίκες αρέσουν οι άντρες που τις κάνουν να γελάνε. Τι γίνεται όμως με τους άντρες και τα αστεία κορίτσια;

I.F.: Δεν έχω ιδέα, αλλά μου αρέσει αυτή η ερώτηση. Μπορώ να σας πω με σιγουριά ότι εκεί γύρω στα 18, όταν συνειδητοποίησα ότι δεν είμαι, ούτε θα γίνω η ψηλή ξανθιά γυναίκα που τραβάει την προσοχή όλων των αγοριών (σ.σ. η Isla Fisher είναι μόλις 1.55 και παρόλο που ιστοροποιεί θαυμάσια πάνω στα δεκάποντα Jimmy Choo που φοράει σήμερα. Είναι τόσο αδύνατη, που αν είχε φτερά θα νόμιζα ότι είναι η Tinker Bell). Αφού λοιπόν δεν θα γινόμουν η εκθαμβωτική ξανθιά, έμαθα να είμαι η αστεία κοκκινομάλλα που τραβούσε την προσοχή με το χιούμορ της. ☺

“Γύρω στα 18 μου χρόνια, συνειδητοποίησα ότι δεν είμαι, ούτε θα γίνω, η ψηλή ξανθιά γυναίκα που τραβάει την προσοχή όλων των αγοριών. Έμαθα λοιπόν να είμαι η αστεία κοκκινομάλλα που τραβάει την προσοχή με το χιούμορ της.”

G.: Πιστεύετε ότι το shopping είναι μία διεθνής γλώσσα;

I.F.: Σίγουρα ήταν μέχρι πρόσφατα. Αυτή η ταινία γυρίστηκε πέρυσι, όταν κανείς δεν φανταζόταν την τροπή που θα έπαιρνε η παγκόσμια οικονομία. Είμαι υπερήφανη για τον τρόπο που αυτή η ταινία αντιμετωπίζει τον καταναλωτισμό. Ελπίζω ότι το μήνυμά που θα περάσει είναι θετικό, ότι το μάθημα που παίρνει η Ρεμπέκα Μπλούμγουντ μάς αφορά όλους.

G.: Φαντάζομαι, κάνετε τη δική σας έρευνα για τον ρόλο...

I.F.: Ναι, πήγα σε πραγματικές συναντήσεις εθισμένων στον καταναλωτισμό ανθρώπων και δεν μπορείτε να φανταστείτε τις υποσημάδες που υπάρχουν: κάποιοι είναι βουλιμικοί καταναλωτές, άλλοι συλλέκτες, υπάρχουν αυτοί που ψωνίζουν μόνο ρούχα γνωστών designers και άλλοι που κυνηγούν μόνο τις ευκαιρίες. Εννοείται πως κανένας τους δεν βλέπει κάποιον εθισμό σε αυτό που κάνει, παρόλο που έχουν χάσει τον έλεγχο της ζωής τους.

G.: Δεν βλέπουμε συχνά μια γυναίκα να γελοιοποιεί τον εαυτό της σε μια ταινία, ακόμη κι αν πρόκειται για ρομαντική κωμωδία. Σε μία από τις πιο απολουστικές σκηνές της ταινίας χορεύετε με

το είναι χάλια... Το πρότενο λοιπόν στον σκηνόθετή μας, τον Π. Τζ. Χόγκαν κι εκείνος συμφώνησε αμέσως, αφού πάντα βάζει μία σκηνή χορού στις ταινίες του (*Η Μύριελ Παντιρέυται, Ο Γάμος του Καλύτερου μου Φίλου*). Μία άλλη δική μου μικρή παρέμβαση στην ταινία υπάρχει στη σκηνή που η Ρεμπέκα προσπαθεί να πάρει πίσω ένα γράμμα που η ίδια ταχυδρόμησε, κρυμμένη πίσω από μία κρεμάστρα με ρούχα. Τα μαθήματα που έκανα στη σχολή για κλόουν στο Παρίσι δεν πήγαν εντελώς χαμένα... (σ.σ. όχι, η Isla δεν αστειεύεται, έχει αποκοιτηθεί από τη σχολή για κλόουν του Jacques Lecoq).

G.: Αλήθεια, τι κάνει μια γυναίκα να πάει στο Παρίσι για να σπουδάσει σε σχολή κλόουν;

I.F.: Επηρέαστκα από το γεγονός ότι ο Τζέφρι Ρας, αυτός ο θαυμάσιος Αυστραλός ηθοποιός, έχει σπουδάσει εκεί. Ύστερα ήθελα τόσο πολύ να ζήσω στο Παρίσι... (σ.σ. η Isla είναι Σκοτσέζα, γεννημένη στο Ομάν, μεγαλωμένη στην Αυστραλία, ενώ τώρα μοιράζει τον χρόνο της ανάμεσα στην Αγγλία και τις Ηνωμένες Πολιτείες). Ανέκαθεν μου άρεσε η δουλειά του κλόουν και οτιδήποτε έχει να κάνει με το σωματικό παίξιμο, τη μιμητική, την κομ-